

e. *Hjælp til Betaling af Medlemsbidrag samt Invalidepræmie.* Ifølge Sygekasselovens § 13, Stk. 5, er Kommunerne berettiget til uden Samtykke fra højere Myndighed at yde ubemidlede Medlemmer Hjælp til Betaling af Medlemsbidraget, dog ikke udover $\frac{3}{4}$ heraf. — Af Hensyn til, at det, navnlig naar Aldersrenten knyttes til Sygeforsikringen, er af største Vigtighed, at Medlemmerne ikke glider ud af Forsikringen, blot fordi de i Perioder paa Grund af særlig Trang er ude af Stand til at udrede de dem paalagte Ydelser, har man udvidet denne Bestemmelse (Forslagets § 15) saaledes, at den omfatter ogsaa Invalidepræmien, og saaledes at det bliver en Pligt for Kommunen at yde denne Hjælp, naar der foreligger Trang, foranlediget af de i Paragraffen nærmere angivne Aarsager. Man har dernæst slettet Begrænsningen $\frac{3}{4}$, idet man mener, at det bør overlades til Kommunalbestyrelsen i det enkelte Tilfælde at skønne over, hvor megen Hjælp der bør ydes, og idet man finder, at der bør være Mulighed for under ganske særlig vanskelige Forhold midlertidigt at gaa op til fuld Hjælp.

f. *Betingelserne for at opnaa Invaliderente eller Aldersrente* er, ligesom hidtil, henholdsvis, at der er indtraadt Invaliditet, d. v. s. en Nedsættelse af Erhvervsevnen til $\frac{1}{3}$, eller at en Alder af mindst 65 Aar er opnaaet. Naar en Invaliderentyder bliver 65 Aar, overgaar han til at oppebære Aldersrente, hvis han iøvrigt opfylder Betingelserne herfor. — Den gældende Aldersrentelov giver Kommunalbestyrelserne en vis Adgang til undtagelsesvis at tilstaa Aldersrente fra det 60. Aar, ligesom den giver Personer, der er fyldt 62 Aar Ret til Rente, forsaavidt deres Erhvervsevne ifølge Invalideforsikringsrettens Afgørelse er nedsat til $\frac{1}{3}$. Da Reglerne for Adgang til Invaliderente og til Aldersrente, naar Forslagets System gennemføres, i Hovedsagen omfatter samme Personer, og da Invaliderenten kan tilkendes indtil det 65. Aar, er der imidlertid ikke længere Plads for saadanne Undtagelsebestemmelser. — Hvor Talen er om en Person, der af Helbredshensyn ikke kan sygeforsikres; jfr. nedenfor under k, eller invalideforsikres, anser man det dog for rigtigt at tillægge Kommunalbestyrelsen en Bemyndigelse til med Socialministerens Samtykke at tillægge paagældende Aldersrente allerede efter det fyldte 60. Aar, naar svigtende Helbred eller andre ganske særlige Omstændigheder taler derfor; en Bestemmelse herom er derfor optaget i § 78, Stk. 4. — En lignende Regel har man ment at

burde foreslaa forsaavidt angaar Personer, der ved Lovens Ikrafttræden er fyldt 55 Aar, jfr. § 73, Stk. 4, idet der derigennem dannes en Overgang fra den nugældende Regel i Aldersrenteloven.

De i Aldersrentelovens § 2 fastsatte yderligere Betingelser (Værdighedsbetingelser) har man forandret paa forskellig Maade, hvorom henvises til Bemærkningerne nedenfor til § 38. Her skal kun gøres opmærksom paa, at Bestemmelserne fremtidig ogsaa vil komme til at gælde for Opnaaelsen af Invaliderente.

Hvad angaar de Personer, som allerede ved Lovens Ikrafttræden oppebærer Invalide- eller Aldersrente efter de hidtil gældende Regler, bestemmes det i § 73, at de bevarer Retten til at oppebære Rente, men saaledes at den beregnes efter den ny Lovs Regler. Da Invaliderenten i visse Tilfælde — navnlig paa Grund af Fradragreglernes Indførelse — kan blive lavere end efter de nugældende Regler, bestemmes det, for at gøre Overgangen lempelig, at Renten intet Aar maa nedsættes med mere end 10 pCt. af Grundbeløbet ifølge § 39.

g. *Invaliderentens og Aldersrentens Størrelse.* Ifølge den gældende Lovgivning bestaar der en ganske irrationel Forskel mellem de nævnte Renters Størrelse, idet Invaliderenten er ens over hele Landet, medens Aldersrenten varierer efter Stedet, hvor paagældende bor, og under Hensyn til, om Talen er om Ægtepar, Mænd eller Kvinder. Denne Forskel kunde dog tildels begrundes, saafremt Invalidepræmien fuldt ud dækkede Invaliderenten; men da dette langtfra er Tilfældet, er der ingen Grund til at undlade at indføre en fornuftig Graduering ogsaa af Invaliderenten. Og denne Graduering maa kunne ske efter ganske samme Princip som for Aldersrentens Vedkommende. Man foreslaar derfor, at disse Renters Grundbeløb fastsættes efter samme Skala.

Ligeledes finder man, at det er rationelt — og, naar de bemidlede faar Adgang til Invalideforsikringen for samme Præmie som de ubemidlede, ganske nødvendigt — at foretage *Frdrag* i Invaliderenten, naar Rentenyderen har Indtægter udover en vis Størrelse, paa lignende Maade som det sker med Hensyn til Aldersrenten. Dette gælder dog kun med visse Forbehold. For det første bør der tages Hensyn til, at Invaliden betaler en Del af Renten gennem Invalidepræmien. Dernæst maa der tages Hensyn til, at en Invaliderentyder forudsættes at kunne have $\frac{1}{3}$ af sin Erhvervsevne i Behold, hvorfor der maa